

HİLAL KARADENİZ

NEDEN ÖYLE?..

Neden öyle bakıyorsunuz bana? O çok parlak ışıklarınızı kaybettiğiniz için mi? Oysa ben size söylemiştim. Bencil karanlığınız sizi yok edecek diye. Sonsuz bir hafızanın sonlu bir hayata bahşedilişi kadar acımasız, karanlık ve aydınlık. Ancak siz görmediniz. Tutkunu olduğunuz zaman sizi içten içe ele geçiren, onlardan kaçmaya çalıştığınız zaman ise sizin içinizde doğan olduklarını fark edemediniz. Hep sonra dediniz. Sonra ve daha sonra...

Zamanın mor kanatlı kelebeği yavaş yavaş uçarken gökyüzünün maviliğinde, ruhu yeraltının kızılılığı ile kutsanmış. Zaman geçmiş, kan dökülmüş. Zaman geçmiş, kan akıtılmış. Zaman geçmiş, savaşlar olmuş. Zaman geçmiş, insanlar ihanet etmiş. Zaman geçmiş, insanlık yok olmuş. Zaman geçti, insanlık yok oldu. Sonsuz kısır döngünün sonuna ulaştığınız zaman yeniden başa döndüğünüzü geç fark edersiniz. Şu an o sonsuz kısır döngünün sonuna ulaşıyorsunuz. Başa döndüğünüzü fark ettiğiniz zaman her şey için çok geç olacak.

Yaşamak ve yaşatmak için karanlığı ve aydınlığı yol gösterici olarak seçtiniz. Oysa onların kim olduklarını bilmiyordunuz bile. Kendinizece bir şeylere anlamlar yüklediniz. Bazıları iyi bazıları ise kötü oldu. Bazıları siyah ve bazıları beyaz. Oysa hepiniz unuttunuz. Var oluşunuz bile arafın kolları arasında, cennet ve cehennemın baş ucunda, can bulmuşken iki ayrı taraf yarattınız. Sanki herkes tamamen iyi ya da tamamen kötü olabilirmiş gibi. Sanki hepiniz mükemmelmişsiniz gibi. Sizden başka herkes kusurluymuş gibi.

Bunlar size yetmedi. Kendinize ve başkalarına gereksiz tabular yarattınız. İnsanlara yalnızca bakmalarını söylediniz. Asla göremediler. İnsanlara yalnızca duymalarını söylediniz. Asla dinlemediler. Hayatları ufacık bir kutuya sığdırdınız ve herkesi kendi hayatında yan role kurdunuz. Seçimlerini, isteklerini kısıtladınız. Bencilleştirdiniz ve bencilleştiniz. Size uyanlar mükemmel oldu ve uymayanlar ise yalnızca birer çöp parçası. Buna ise doğal seçim dediniz. Sanki doğaya ait bir şey bırakmışsınız gibi.

Aranızda parlayanlar ve sisteme karşı çıkanlar oldu. İdealleri doğrultusunda yaşayanlar ve yaşatmaya çalışanlar. Onları ezdiniz. Onlara tıpkı bir böceğe bakar gibi baktınız. Yok saydınız. Parçaladınız. Parçaladığımız can kırıklarının dönüp dolaşıp size saplandığını çok geç fark ettiniz. Kanadınız ve kanlarınız toprağı suçlayıp ondan kaçtı, yeraltına süzüldü. Siz görmediniz belki ama siz olmadığınız zaman gökyüzü daha da mavileşti.

Şimdi söyleyin bana, neden öyle bakıyorsunuz?